

eul_wid: lea-ag

Ὀρφικά ποιήματα · Orphic Poems

Orphic Cosmogony and Soul Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic

Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)

Domain: Φιλοσοφία Philosophy

Format: Συναγωγή Collection

- ¹ PLAT. Phileb. 66 C ‘ ἔκτι δ’ ἐν γενεᾷ ‘, φησὶν Ὀρφεύς, ‘ καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς ‘, ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἔκτι καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.
- ² —Cratyl. 402BC ὥσπερ αὖ Ὀμηρος Ὀκεανόν τε θεῶν γενεσὶν ‘ φησιν ‘καὶ μητέρα Τηθύν’ [Ξ 201]. οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος [Theog. 337]. λέγει δέ που καὶ Ὀρφεύς ὅτι Ὀκεανὸς πρῶτος καλλίρροος ἦρξε γάμοι ο , ὅς ῥα κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὺν ὄπυιεν ν .
- ³ — —400BC καὶ γὰρ σῆμα τινὲς φασιν αὐτὸ εἶναι τῆς ψυχῆς [nämlich τὸ σῶμα], ὡς τεθαμμένης ἐν τῷ νῦν παρόντι· καὶ διότι αὖ τούτῳ σημαίνει ἂν σημαίνει ἡ ψυχὴ, καὶ ταύτῃ σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι. δοκοῦσι μέντοι μοι μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα τοῦτο τὸ ὄνομα ὡς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς, ὣν δὴ ἔνεκα δίδωσιν, τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν, ἵνα σώιζται, δεσμοτηρίου εἰκόνα. εἶναι οὖν τῆς ψυχῆς τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ ὀνομάζεται, ἕως ἂν ἐκτείσῃ τὰ ὀφειλόμενα, ‘ σῶμα ‘, καὶ οὐδὲν δεῖν παράγειν οὐδὲ ἐν γράμμα. Vgl. das Zeugnis des Philolaos (44 B 14) μαρτυρεόντα δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντιες ὡς διὰ τινος τιμωρίας ἂν ψυχὰ ... καθάπερ ἐν σάματι τούτῳ (τῷ σώματι) τέθαιπται. Vgl. auch 44 B 15.
- ⁴ —rep. II 363C Μουσαῖος δὲ τούτων νεανικώτερα τάγαθὰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρὰ θεῶν διδόασιν τοῖς δικαίοις· εἰς Ἄιδου γὰρ ἀγαγόντες τῷ λόγῳ καὶ κατακλίναντες καὶ συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες ἐστεφανωμένους ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας, ἡγήσάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. οἱ δ’ ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτίνουσιν μισθοὺς παρὰ θεῶν· παῖδας γὰρ παίδων φασὶ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου. ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσιν δικαιοσύνην· τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ καὶ ἀδίκους εἰς πηλὸν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἄιδου καὶ κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν ἔτι τε ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες.
- ⁵ — —364E βίβλων δὲ ὅμαδον παρέχονται Μουσαίου καὶ Ὀρφέως, Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἐκγόνων, ὡς φασι, καθ’ ἃς θυηπολοῦσι πείθοντες οὐ μόνον ἰδιώτας ἀλλὰ καὶ πόλεις, ὡς ἄρα λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν εἰσὶ μὲν ἔτι ζῶσιν, εἰσὶ δὲ καὶ τελευτήσασιν, ἃς δὲ τελετὰς καλοῦσιν, αἱ τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀπολύουσιν ἡμᾶς, μὴ θύσαντας δὲ δεῖνὰ περιμένει.

5a

PLAT. Legg. II 669 D ποιηταὶ δ' ἀνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα [unpassende Töne] ἐμπλέκοντες καὶ συγκυκλώντες ἀλόγως γέλωτ' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων ὅσους φησὶν Ὀρφεὺς λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιο ς .

⁶ — —IV 715 E ὁ μὲν δὴ θεός, ὥσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχω ν, εὐθείαι περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ δ' αἰεὶ ξυνέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός, ἥς ὁ μὲν εὐδαιμονήσῃ μελλῶν ἐχόμενος ξυνέπεται ταπεινός καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις ἐξαρθὴς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς, ἢ καὶ σώματος εὐμορφίαι ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίαι φλέγεται τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως ..., καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους τοιοῦτους προσλαβὼν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ δὲ χρόνον οὐ πολὺν ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ Δίκῃ ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησεν. Vgl. PSEUDARIST. de mundo 7 [Orph. fr. 21a, 2 Kern] Ζεὺς κεφαλὴ , Ζεὺς μέσος α , Διὸς δ' ἕκ πάντα τέτυκτα ι .

^{6a} — —VIII 829 D E μηδέ τινα τολμᾷν αἰδεῖν ἀδόκιμον μοῦσαν μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων, μηδ' ἂν ἡδίων ἢ τῶν θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων.

⁷ —Symp. 218B πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου [Sokrates] μανίας τε καὶ βακχείας· διὸ πάντες ἀκούσεσθε ... οἱ δὲ οἰκέται, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὦσιν ἐπίθεσθε. Vgl. IUST. coh. 15 [Orph. fr. 245, 1 K.] φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλο ι .

⁸ —Tim. p. 40D περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γινῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς, πειστέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὖσι ν , ὡς ἔφασαν, σαφῶς δὲ που τοὺς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν ... οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους ἡμῖν ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω καὶ λεγέσθω· Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες Ὠκεανός τε καὶ Τηθύς ἐγενέσθη ν , τούτων δὲ Φόρκυς Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ ὅσοι μετὰ τούτῳ ν , ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας Ζεὺς Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους ἴσμεν ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶ ν , ἔτι τε τούτων ἄλλους ἐκγόνους ς .

⁹ ARIST. Metaph. A 6. 1071 b 26 καίτοι εἰ ὥς λέγουσιν οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ Νυκτὸς γεννῶντες ἢ ὥς οἱ φυσικοὶ 'ἦν ὁμοῦ πάντα χρήματα' [59 B 1] φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. N 4. 1091 b 4 οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτηι ὁμοίως, ἢ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους οἷον Νύκτα καὶ Οὐρανὸν ἢ Χάος ἢ Ὠκεανόν, ἀλλὰ τὸν Δί α .

¹⁰ — —A 3. 983b 27 εἰσὶ δὲ τινες οἱ καὶ τοὺς παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ πρώτους θεολογήσαντας οὕτως [wie Thales] οἶονται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν· Ὠκεανόν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας [s. B 2] καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλουμένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν· τιμιώτατον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον· ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. εἰ μὲν οὖν ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ τετύχηκεν οὕσα περὶ τῆς φύσεως ἡ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη [s. B 11].

^{10a} ARIST. de gen. anim. B 1. 734a 16 ἢ γάρ τοι ἅμα πάντα γίγνεται τὰ μόρια, οἷον καρδία πλεύμων ἥπαρ ὀφθαλμός καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἢ ἐφεξῆς ὥσπερ ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρφείοις ἔπεσιν· ἐκεῖ γὰρ ὁμοίως φησὶ γίνεσθαι τὸ ζῶιον τῇ τοῦ δικτύου πλοκῇι.

¹¹ — de anima A 5. 410 b 22 φαίνεται γὰρ τὰ τε φυτὰ ζῆν οὐ μετέχοντα φορᾶς οὐδ' αἰσθήσεως καὶ τῶν ζώων πολλὰ διάνοιαν οὐκ ἔχειν. εἰ δὲ τις καὶ ταῦτα παραχωρήσειε καὶ θεῖη τὸν νοῦν μέρος τι τῆς ψυχῆς, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ αἰσθητικόν, οὐδ' ἂν οὕτω λέγοιεν καθόλου περὶ πάσης ψυχῆς οὐδὲ περὶ ὅλης οὐδεμιᾶς. τοῦτο δὲ ἐπόνθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεσι καλουμένος λόγος· φησὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόντων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Dazu Philop. p. 186, 24 'λεγομένοισ' εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφείοις εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς

ἐν τοῖς Περὶ φιλοσοφίας λέγει [fr. 7 Rose]: αὐτοῦ μὲν γάρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φασιν Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεσι κατατεῖναι. AELIAN. V. H. VIII 6 τῶν ἀρχαίων φασὶ Θραικῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα ... ἔνθεν τοι καὶ τολμῶσι λέγειν μηδὲ τὸν Ὀρφέα σοφὸν γεγονέναι Θραϊκα ὄντα, ἀλλ' ἄλλως τοὺς μύθους αὐτοῦ κατεψεῦσθαι· ταῦτα Ἀνδροτίων λέγει [fr. 36 FHG I 375]. TATIAN 41 p. 42, 4 Ὀρφεὺς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γέγονεν, ἄλλως τε καὶ τὰ εἰς αὐτὸν ἐπιφερόμενά φασιν ὑπὸ Ὀνομακρίτου τοῦ Ἀθηναίου συντετάχθαι γενομένου κατὰ τὴν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα [580 — 577]. τοῦ δὲ Ὀρφέως Μουσαῖος μαθητής.

- 12 DAMASC. d. princ. 124 [I 319, 8 Ruelle] ἡ δὲ παρὰ τῷ Περιπατητικῷ Εὐδήμῳ [fr. 117 Speng.] ἀναγεγραμμένη ὡς τοῦ Ὀρφέως οὕσα Θεολογία πᾶν τὸ νοητὸν ἐσιώπησεν ... ἀπὸ δὲ τῆς Νυκτὸς ἐποίησατο τὴν ἀρχὴν, ἀφ' ἧς καὶ Ὀμηρος, εἰ καὶ μὴ συνεχῇ πεποιήται τὴν γενεαλογίαν, ἴσθησιν· οὐ γὰρ ἀποδεκτέον Εὐδήμου λέγοντος ὅτι ἀπὸ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἄρχεται [Homer C 302 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν]· φαίνεται γὰρ εἰδῶς καὶ τὴν Νύκτα μεγίστην οὕτω θεόν, ὡς καὶ τὸν Δία σέβεσθαι αὐτήν· ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ῥέζοι' [Ξ 261]. ἀλλ' Ὀμηρος μὲν καὶ αὐτὸς ἀρχέσθω ἀπὸ Νυκτός. Ἡσίοδος δέ μοι δοκεῖ πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος ἱστορῶν τὴν ἀκατάληπτον τοῦ νοητοῦ καὶ ἠνωμένην παντελῶς φύσιν κεκληκέναι Χάος, τὴν δὲ Γῆν [πρώτην] ἐκεῖθεν παράγειν ὡς τινὰ ἀρχὴν τῆς ὅλης γενεᾶς τῶν θεῶν. εἰ μὴ ἄρα Χάος μὲν τὴν δευτέραν τῶν δυεῖν ἀρχῶν, Γῆν δὲ καὶ Τάρταρον καὶ Ἔρωτα τὸ τριπλοῦν νοητόν, τὸν μὲν Ἔρωτα ἀντὶ τοῦ τρίτου, ὡς κατὰ ἐπιστροφὴν θεωρούμενον (τοῦτο γὰρ οὕτως ὀνομάζει καὶ Ὀρφεὺς ἐν ταῖς Ῥαψωιδίαις) ... [Vgl. 123 = 60 K. (316, 18 R.) ἐν μὲν τοίνυν ταῖς φερομέναις ταύταις Ῥαψωιδίαις Ὀρφικαῖς ἡ Θεολογία ἦδε τίς ἐστίν ἡ περὶ τὸ νοητόν, ἦν καὶ οἱ φιλόσοφοι διερμηνεύουσιν, ἀντὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὄλων ἀρχῆς τὸν Χρόνον τιθέντες, ἀντὶ δὲ τοῖν δυεῖν Αἰθέρα καὶ Χάος, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄντος ἀπλῶς τὸ ὦν ἀπολογιζόμενοι, καὶ τριάδα ταύτην πρώτην ποιοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν τελεῖν ἦτοι τὸ κυούμενον καὶ τὸ κύον ὦν τὸν θεὸν ἢ τὸν ἀργῆτα χιτῶνα ἢ τὴν νεφέλην, ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρόσκει ὁ Φάνης· ἄλλοτε γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφοῦσιν ... τὴν δὲ τρίτην τὸν Μῆτιν ὡς νοῦν, τὸν Ἡρικεπαῖον ὡς δύναμιν, τὸν Φάνητα αὐτὸν ὡς πατέρα ... τοιαύτη μὲν ἡ συνήθης Ὀρφικὴ Θεολογία. ACHILL. isag. 4 p. 33, 17 Maass τὴν δὲ τάξιν, ἣν δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι παραπλησίαν εἶναι τῇ ἐν τοῖς ὠίοις· ὃν γὰρ ἔχει λόγον τὸ λέπυρον ἐν τῷ ὠίῳ, τοῦτον ἐν τῷ παντὶ ὁ οὐρανός, καὶ ὡς ἐξήρτηται τοῦ οὐρανοῦ κυκλοτερῶς ὁ αἰθήρ, οὕτως τοῦ λεπύρου ὁ ὕμην.]

- 13 DAMASC. 123 bis [I 317, 15 R.] ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἱερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον (näml. Ὀρφικὴ Θεολογία), εἴπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὕτως ἔχει· ὕδωρ ἦν, φησίν, ἐξ ἀρχῆς καὶ ὕλη, ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ, δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρῶτον, ὕδωρ καὶ γῆν ... τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ὕδατός φημι καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκυίας ταύρου καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσωπον, ἔχειν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων πτερά, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγήραον καὶ Ἡρακλεῖα τὸν αὐτόν. συνεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσιν οὕσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν, ἀσώματον διωργυιωμένην ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστῶσαν, πλὴν ὅτι ἀρσενόθηλυν αὐτὴν ὑπεστήσατο πρὸς ἔνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας ... ὁ Χρόνος οὗτος ὁ δράκων γεννᾶται τριπλὴν γονήν· Αἰθέρα, φησὶ, νοτερόν καὶ Χάος ἄπειρον καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις Ἔρεβος ὁμιχλῶδες ... ἀλλὰ μὴν ἐν τούτοις ὁ Χρόνος ὦν ἐγέννησεν ... καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον, πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα χρυσαῖς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγόσι προσπεφυκυίας εἶχε ταύρων κεφαλὰς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον ... καὶ ἥδ' ἡ Θεολογία Πρωτόγονον ἀνυμνεῖ καὶ Δία καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὅλου τοῦ κόσμου· διὸ καὶ Πᾶνα

καλεῖσθαι. ATHENAG. 18 p. 20 Schw. ... Ὀρφέως δὲ ὃς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν [der Götter] πρῶτος ἐξηῦρεν καὶ τὰς γενέσεις διεξῆλθεν καὶ ὅσα ἐκάστοις ἐπέπρακται εἶπεν καὶ πεπίστευται παρ' αὐτοῖς ἀληθέστερον θεολογεῖν, ὧι καὶ Ὀμηρος τὰ πολλὰ καὶ περὶ θεῶν μάλιστα ἔπεται, καὶ αὐτοῦ τὴν πρώτην γένεσιν αὐτῶν ἐξ ὕδατος συνιστάντος Ὡκεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται [Ξ 201]. ἦν γὰρ ὕδωρ ἀρχὴ κατ' αὐτὸν τοῖς ὅλοις, ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος ἰλὺς κατέστη, ἐκ δὲ ἐκατέρων ἐγεννήθη ζῶιον δράκων προσπεφυκυῖαν ἔχων κεφαλὴν λέοντος, διὰ μέσου δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος. οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ὑπερμέγεθες ὦϊον, ὃ συμπληρούμενον ὑπὸ βίας τοῦ γεγεννηκότος ἐκ παρατριβῆς εἰς δύο ἐρράγη. τὸ μὲν οὖν κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ Οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη, τὸ δὲ κάτω ἐνεχθὲν Γῇ· προῆλθε δὲ καὶ θεὸς τις δισώματος. Οὐρανὸς δὲ Γῇ μιχθεὶς γεννᾷ θηλείας μὲν Κλωθὴ Λάχεσιν Ἄτροπον, ἄνδρας δὲ Ἑκατόγχειρας Κόττον Γύγην Βριάρεων καὶ Κύκλωπας Βρόντην καὶ Στερόπην καὶ Ἄργην· οὓς καὶ δῆσας κατεταρτάρωσεν, ἐκπεσεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν παίδων τῆς ἀρχῆς μαθών. διὸ καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Γῆ τοὺς Τιτᾶνας ἐγέννησεν· κούρους δ' Οὐρανίωνας ἐγείνατο πότνια Γαῖα, οὓς δὴ καὶ Τιτῆνας ἐπὶ κλήσιν καλέουσι, οὐνεκα τεισάσθην μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα.

¹⁴ [DEMOSTH.] c. Aristog. I 11 καὶ τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν Δίκην ἣν ὁ τὰς ἀγιωτάτας τελετὰς ἡμῖν καταδείξας Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορᾶν.

¹⁵ MARM. PAR. FGrHist. 239 A 14 II 995 <ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης> υἱὸς τὴν ἑαυτοῦ ποιήσιν ἐξέθηκε, Κόρης τε ἀρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ <ργηθέντα αὐτῇ> σπóρον, ὃν ἐδίδαξε τὸ πλῆθος(?) τῶν ὑποδεξαμένων τὸν καρπὸν ... Vgl. Themist. or. 30 p. 422 Dind. ORPH. ARGON. 26 Δήμητρος τε πλάνην καὶ Φερσεφόνης μέγα πένθος, θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν.

^{15a} PAPYR. BEROL. 44 s. II v. Chr. [Berl. Klassikertexte v 1, 8]. col. 1, 1ff. <Ὀρφεὺς υἱὸς ἦν Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης τῆς <Μούσης, ὁ δὲ Μουσ> ὧν βασιλεὺς Ἀπόλλων τοῦ <τωι ἐπέπνευσεν, ὅθεν> ἔνθεος γενόμενος <ἐποίησεν τοὺς ὕμνους,> οὓς ὀλίγα Μουσαῖος ἔπα <νορθώσας κατέργ> αἴψην παρέδωκεν δὲ <τὰ Ὀρφέως ὄργι> α σέβεσθαι Ἑλλησίν τε καὶ <βαρβάροις, καὶ κ> α <θ> ἕκαστον σέβημα ἦν ἐ <πιμελέστατος περὶ> τελετὰς καὶ μυστήρια καὶ <καθαρμοὺς καὶ> μαντεῖα. τ <ή> ν Δ <ή> μητρα θε <άν> ... col. 2, 1ff. <ἦν Ὀ> ρφεὺς <μὲ> ν Διὸς ἀδελφὴν παραδέδωκεν, οἱ δὲ μητέρα ὧν οὐθὲν τῶν εὐσεβούντων εἰς ἐπίμνησιν ποιητέον. ἔχει γὰρ ἐκ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατρὸς ἀρχήν, Φερσεφόνη <ς ἴα πλ> ἐκούσης συμπαρουσῶν τῶν <Ὡκεα> νοῦ θυγατέρων ὧν ὀνόματα τα <ὑτα ἐκ τῶν> Ὀρφέως ἐπῶν. col 4 τὴν συμφοράζουσαν στενάχειν ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς· Καλλιόπης δὲ καὶ Κλεισιδίκης καὶ Δημωνάσσης[?] μετὰ τῆς βασιλίσσης ἐφ' ὕδρεϊαν ἐλθουσῶν πυνθάνεσθαι τῆς Δήμητρος ὡς θνητῆς τινος, χρειὰς δ' ἔνεκά τινος αὐτὴν παραγεγονέναι ὁ Μουσαῖος διὰ τῶν ἐπῶν αὐτοῦ λέγων ἐστίν. col. 6: ἄφρονες ἄνθρωποι δυστλήμονες <οὔτε κακοῖο ὕμιν ἐπ> ἐρ <χομένου πρ> ογνώμονες οὔτ' ἀγαθοῖο. col. 7: εἰμὶ δὲ Δημήτηρ ὠρηφόρ <ος ἀγλαό> δωρος. τίς θεὸς οὐράνιος ἢ θνητῶν ἀνθρώπων ἤρπασε Φερσεφόνην καὶ <ἐδὸν φίλον ἦπα> φε θυμόν; ὅθεν Κάθοδος λέγεται.

¹⁶ APOLLON. RHOD. I 494 ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς. ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ νεῖκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα· ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν ἄστρα σεληναῖη τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι· οὐρεὰ θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες αὐτῇσιν νύμφησι καὶ ἐρπετὰ πάντ' ἐγένοντο. — ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε Ὡκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο· ὡς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἵκαθε τιμῆς, ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ'

ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο· οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον, ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος, οἱ δὲ μιν οὐπω γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῶι βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κύδος ὀπάζει.

- 17 (2) [I. G. XIV n. 638 Kaib. Harrison—Murray Prolegomena 1. Auflage S. 661ff. Comparetti Laminette Orfiche (Fir. 1910) 32]. εὐρήσεις δ' Ἀίδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ κρήνην, παρ' δ' αὐτῇ λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον· ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας. εὐρήσεις δ' ἐτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν. εἰπεῖν· Ἐγὼ παῖς εἰμι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος, αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί· δίψῃ δ' εἰμ(ι) αὕη καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης· καὶ <τοί> σ <ο> ι δώσουσι πιεῖν θεῖης ἀπ <ὃ κρήν> ης, καὶ τότε ἔπειτ' ἅ <λλοισι μεθ'> ἡρώεσσι ἀνάξει <ς>.

- 17a (2) [B. C. Hell. XVII 121. Harr.—Murr. 662. Comp. 37]

- 17a (2) [[A]] δίψαι αὖτος ἐγὼ καὶ ἀπόλλυμαι.

- 17a (2) [[B]] ἀλλὰ πιέμ <μ> οἱ κράνας αἰενάω ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ κυφάρισσος. τίς δ' ἐσί; πῶ δ' ἐσί;

- 17a (2) [[A]] Γὰς υἱὸς ἡμὶ καὶ Ὠρανῶ ἀστερόεντος. [I. G. XIV, 641, 1. Comp. 1] ἔρχομαι ἐκ κοθαρῶ <ν> , κοθαρά χθονί <ων> βασιλεία, Εὐκλῆς, Εὐβουλεύς τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι· καὶ γὰρ ἐγὼν ὕμῶν γένος ὄλβιον εὐχομαι εἶμεν, ἀλλὰ με Μοῖρ(α) ἐδάμασσε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι <***> καὶ ἀστεροβλῆτα κεραυνόν. κύκλου δ' ἐξέπταν βαρυπενθέος ἀργαλέοιο, ἱμερτοῦ δ' ἐπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι, Δεσποίνας δ(ἐ) ὑπὸ κόλπον ἔδυν χθονίας βασιλείας· ἱμερτοῦ δ' ἀπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι. ὄλβιε καὶ μακαριστέ, θεὸς δ' ἔσσι ἀντὶ βροτοῖο. ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον. —[I. G. XIV, 641, 2. Comp. 21] ἔρχομαι ἐκ καθαρῶν [χθονίων] καθαρά, χθονίων βασιλεία, Εὐκλε καὶ Εὐβουλεύ καὶ <ὅσοι> θεοὶ δαίμονες ἄλλοι· καὶ γὰρ ἐγὼν ὕμῶν γένος εὐχομαι ὄλβιον εἶναι, ποινὰν δ' ἀνταπέτεισ(α) ἔργων ἔνεκ(α) οὔτι δικαίων, εἴτε με Μοῖρ(α) ἐδάμασατο (?) <*** **> στεροπῇ κεραυνῶι. νῦν δ' ἰκέτι <ς ἦ> κω παρ' ἀγαυὴν Φερσεφόνειαν, ὥς με πρόφρων πέμψῃ ἔδρας εἰς εὐαγε <όν> τω <ν> . Diels in Kleinerts Philotesia (Berl. 1907) 39. Comp. 43. ἔρχεται ἐκ καθαρῶν καθαρά, χθονίων βασιλεία, Εὐκλεες Εὐβουλεύ τε, Διὸς τέκος ἀγλά', ἔχω δὲ Μνημοσύνης τόδε δῶρον ἀσιδίμον ἀνθρώποισιν. Ῥαικίλῃα Σκουνδεῖνα, νόμῳ ἴθι διὰ γεγῶσα'. [I. G. XIV 642. Comp. 6] ἀλλ' ὁπότεα ψυχὴ προλίπη φάος ἀελίοιο, δεξιὸν ε <ῖ> σ <ι> θι ἅς δεῖ τινα πεφυλαγμένον εὔ μάλα πάντα. χαῖρε παθὼν τὸ πάθημα· τὸ δ' οὐπω πρόσθ(ε) ἐπεπόνθεις θεὸς ἐγένου ἐξ ἀνθρώπου· ἔριφος ἐς γάλα ἔπετες. χαῖρε, χαῖρε, δεξιὰν ὁδοίπορ <ῶν> λειμῶνάς τ(ε) ἱεροῦς καὶ ἄλσεα Φερσεφονείας. [Diels, Orphischer Demeterhymnus (Fest- schr. f. Gomperz) S. 1ff. Comp. 10]. πρατογόνῳ Γῇ ματρὶ ἔφη Κυβελήια Κόρρα· Δήμητρος ... πανόπτα Ζεῦ Ἥλιε Πῦρ διὰ πάντ' ἄστη νίσειαι, ὅτε Νίκαις ἡδὲ Τύχαις ἐφάνης <καὶ ὁμοῦ> παμμήστορι Μοίραι, τῇ τοι γάννυα πιαίνεις τῇ σῇ, κλυτὲ δαῖμον, δεσποτεῖαι· τὴν πάντα δαμασά, <τὰ> πάντα κρατυντά, ἐμβρόντητα δὲ πάντα· <τὰ> Μοίρης τλητέα πάντη. μητέρι Πῦρ μέν μ' ἄγ(ε), εἰ νῆστις οἶδ' <ὑπομεῖναι> , ἐπτά τε νῆστιν νυξὶν ἢ μεθ' ἡμέραν (?) ἐλινύεν. ἐπτήμαρ τὴν νῆστις ἔην, Ζεῦ Ὀλύμπιε καὶ πανόπτα Ἄλιε CLEM. Strom. V 49 (II 360 St.) οὐχὶ καὶ Ἐπιγένης ἐν τῷ Περὶ τῆς Ὀρφείως ποιήσεως τὰ ἰδιάζοντα παρ' Ὀρφεὶ ἐκτιθέμενός φησι ' κερκίσι καμπυλόχοισι ' τοῖς ἀρότροις μηνύεσθαι, ' στήμοσι ' δὲ τοῖς αὐλαξι, ' μίτον ' δὲ τὸ σπέρμα ἀλληγορεῖσθαι καὶ ' δάκρυα Διὸς ' τὸν ὄμβρον δηλοῦν, ' Μοίρας ' τε αὐτὰ τὰ μέρη τῆς σελήνης, τριακάδα καὶ πεντεκαίδεκάτην καὶ νομηνίαν· διὸ καὶ ' λευκοστόλους ' αὐτὰς καλεῖν τὸν Ὀρφέα φωτὸς οὔσας μέρη. πάλιν ' ἄνθιον ' μὲν τὸ ἔαρ διὰ τὴν φύσιν, ' ἀργίδα ' δὲ τὴν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπausιν καὶ ' Γοργόνιον ' τὴν σελήνην διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον, ' Ἀφροδίτην

‘ τε τὸν καιρὸν καθ’ ὃν δεῖ σπεῖρειν λέγεσθαι παρὰ τῷ θεολόγῳ. [Greek Papyri from Gurob edited by G. Smyly, Cunningham Memoirs n. 12, Dublin 1921 n. 1; M. Tierney Classic. Quart. 16 (1922) 77]. . ασταε .. <ἵ> να εὔρηι ωμα ... υνλεγε διὰ τὴν τελετὴν ἔτεμον ποινὰς πατέ <ρων σῶισόμ με Βριμώ με Δημήτηρ τε Ῥέα Κούρητές τε ἔνοπλοι ωμεν ἵ> να ποιῶμεν ἱερὰ καλά . νηι κριός τε τράγος τε ἀπερίσια δῶρα . ου καὶ ἐπὶ ποταμοῦ νομῶι ανων τοῦ τράγου τὰ δὲ λοιπὰ [⌋ κρα ⌋ κρέα ἐσθιέτω βέβηλ> ος μὴ ἐφοράτω λλου ἀναθείς εἰς τὸ ἀνηιρε αλων εὐχή (vacat) νον καὶ Εὐβουλέα καλῶ . ας ευιηας κικλήσκω .. ιτοφίλους σὺ ἀπαυάνας Δ> ἡμητρος καὶ Παλλάδος ἡμῖν βασι> λεῦ Ἰρικεπαῖγε σῶισόμ με Φάν> ητα· εἷς Διόνυσος σύμβολα υρα θεὸς διὰ κόλπου ν ἔπιον ὄνος βουκόλος γιαις σύνθεμα· ἄνω κάτω τοῖς καὶ ὅ σοι ἐδόθη ἀνηλῶσαι ε> ἰς τὸν κάλαθον ἐμβαλῖν κ> ὦνος ρόμβος ἀστράγαλοι ἢ ἔσοπτρος (vacat)